

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010535
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6918010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci odsúdeného I. S. C., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. augusta 2022 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/89/2018 zo dňa 01.06.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného I. S. C. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 4T/89/2018 zo dňa 01.06.2022 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadil odsúdenému I. S. C. vykonať trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/89/2018 zo dňa 26.10.2018 vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol odsúdený pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 01.06.2022 sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 14.07.2022. V sťažnosti uviedol, že je invalidom 3. stupňa, po úraze maródoval 2,5 roka, pričom nasledujúci rok strávil na rehabilitácii. Počas uvedenej doby nebol schopný čokoľvek splácať, kvôli vysokému veku a zo zdravotných dôvodov sa nemá kde zamestnať. Ďalej uviedol, že okresný súd nevzal na zreteľ, že poškodená E. S. úmyselne menila adresu, ale peniaze jej i napriek tomu posielal poštou. Potom odsúdenému uviedla číslo účtu, na ktorý jej posielal peniaze, no účet následne zrušila a nové číslo účtu mu neoznámila. Poškodená sa vyjadrila, že ho dostane do väzenia, čo sa aj stalo, išlo jej len o pomstu a nie o peniaze. Samosudca okresného súdu mu povedal, že nemôže čakať, kým odsúdený dostane odškodné od Okresného súdu v Českých Budějoviciach, aby tak zaplatil dlh na výživnom. Na základe uvedeného potom požiadal, aby krajský súd dočasne zastavil jeho trestné stíhanie alebo mu znížil trest.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného I. S. C. nebola podaná dôvodne.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/89/2018 zo dňa 26.10.2018 uznávaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky. Odsúdenému bola

zároveň podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť poškodenej E. Rainohovej zameškané výživné vo výške 75 341 Kč (2926,77 eur). Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2018, ktorá právna skutočnosť bola určujúcou pre začatie plynutia skúšobnej doby a táto plynula od 01.12.2018 do 01.12.2021.

Podľa § 50 ods. 4, veta prvá, Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Rozhodujúc vo veci krajský súd považoval procesné zákonné podmienky za dodržané a skutkové zistenia okresného súdu za správne, dôkazne podložené, pričom správne bolo aj ich hodnotenie z hľadiska vedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe. Okresný súd preto dospel k správny právny záverom, s ktorými sa krajský súd stotožnil.

Dňa 01.06.2022 vykonal okresný súd vo veci verejné zasadnutie a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a rozhodol, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov vykoná.

Jeho záveru krajský súd s poukazom na dokazovaním ozrejmene skutočnosti prisvedčil. Okresný súd si vykonaným dokazovaním vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, kedy mal náležite preukázané, že odsúdený bol doposiaľ 21-krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, a to nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v zahraničí, pričom odsúdený začal páchať trestnú činnosť už ako mladistvý. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/5/2021 zo dňa 15.04.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/62/2021 zo dňa 30.09.2021 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenej dlžné výživné. Konania, pre ktoré bol I. S. C. uznaný za vinného vyššie uvedeným rozsudkom okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, sa odsúdený dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia z trestného rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/89/2018 zo dňa 26.10.2018. Odsúdený bol doposiaľ aj 1-krát priestupkovo postihnutý za priestupok spáchaný na úseku cestnej dopravy. Odsúdený pracuje v zahraničí približne 3 roky a v období od 30.11.2018 do 01.12.2021 zaplatil zameškané výživné v sume 30 125 Kč.

Okresný súd potom dospel k správny skutkovému i právny záveru, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil ďalšej trestnej činnosti, v dôsledku ktorej skutočnosti je možné konštatovať, že v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nevedol riadny život a boli preto splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/89/2018 zo dňa 26.10.2018 vo výmere 12 mesiacov.

K uvádzaným súvislostiam považoval krajský súd za potrebné doplniť, že odsúdený, vedomý si plynutia skúšobnej doby, a teda aj povinnosti viesť riadny život a preukázať tak, že sa napravil a že nepodmienečný výkon uloženého trestu uňho nie je potrebný, na túto povinnosť rezignoval a nebol ochotný korigovať svoje správanie spoločensky konformným spôsobom, keď sa aj počas skúšobnej doby dopustil ďalšej trestnej činnosti. Je zrejmé, že v protiprávny konaní mu nebránila ani tvrdená invalidita 3. stupňa, vyšší vek či nevyhovujúci zdravotný stav. Aj podľa názoru sťažnostného súdu, konanie odsúdeného svedčí o jeho laxnom postoji k dodržiavaniu spoločenský noriem a ani dobrodenie súdu vo forme uloženia podmiennečného trestu nebolo pre odsúdeného dostatočne motivujúcim faktorom pre zmenu jeho správania.

Správne postupoval okresný súd aj v tom smere, keď pre výkon uloženého trestu zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona).

Neobstojí námietka odsúdeného, že okresný súd nevzal do úvahy, že poškodená E. S. úmyselne menila adresu a tiež neoznámila odsúdenému nové číslo účtu, pretože sa vyjadrila, že dostane odsúdeného do väzenia a rovnako neobstojí tvrdenie, že okresný súd nemohol čakať, kým odsúdený dostane odškodné od Okresného súdu v Českých Budějoviciach, aby tak zaplatil dlh na výživnom. Krajský súd dáva do pozornosti, že aj za predpokladu, ak by odsúdený riadne splnil súdom uloženú povinnosť a podľa svojich schopností v skúšobnej dobe zaplatil dlžné výživné, táto skutočnosť by nemala žiadny vplyv na konštatáciu súdu, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, pretože nevedol riadny život, keď sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil ďalšej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený. Ani prípadné zaplatenie dlžného výživného by tak na uvedenej skutočnosti, spočívajúcej v ďalšom protiprávnom konaní odsúdeného, nič nezmenila.

S poukazom na uvedené závery, odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona. Bolo preto nevyhnutné stotožniť sa s právnym záverom okresného súdu, že pôvodne uloženým trestom na slobode nebol u odsúdeného dosiahnutý sledovaný účel, a to, aby odsúdeného primäl k náprave, preto na ďalšiu prevýchovu a nápravu odsúdeného je potrebné ďalej pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Krajský súd dodáva, že u odsúdeného neprichádza do úvahy ani rozhodnutie o ponechaní podmienečného odsúdenia v platnosti a predĺženie skúšobnej doby, keďže skúšobná doba podmienečného odsúdenia v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už neplynula.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na uvedené preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného I. S. C. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.